دیدگاه

■ **مقدمه**

از این که همکاران به خود زحمت می‌دهند و پیرامون مطالب رازی یعنی نشریه خودشان اظهار نظر می کنند، هم خوشحالی کلیه دست اندرکاران رازی را فراهم می‌نمایند و هم ما را به کارمان دلگرم تر از گذشته می کنند. اگر چه دیدگاه این همکار عزیز پیرامون تجاری شدن نام داروها جای بحث دارد، ولی برای این که رازی بی‌طرفی خود را حفظ کرده باشد و راه را برای تضارب آرای همکاران باز بگذارد، از کلیه مخاطبین انتظار داریم تا با اظهار نظر خود پیرامون این مساله که آینده داروسازی ایران به آن وابسته است، ما را در روشن نگاه داشتن ستون «دیدگاه» رازی در این زمینه یاری کنند. ضمن مطالعه دیدگاه همکارمان، چشم به راه اظهار نظر سایر همکاران در این مورد می مانیم.

«سردبیر»

با توجه به سرمقاله آقای دکتر سیامک نژاد منتشره در ماهنامه دارویی رازی (سال پانزدهم شماره ۶ تیر ماه ۸۳) تحت عنوان دارو، رقابت و تبلیغات که حاکی از اشراف ایشان بر سیستم دارویی کشور و تغییرات آن در طی ۲۵ سال گذشته می باشد ذکر چند نکته حایز اهمیت است:

۱ـ تعجیل در تغییر سیستم دارویی فعلی (نام

ژنریک) به سیستم نام تجاری در کوتاه مدت و بدون کار کارشناسی موجب خواهد شد تا ضمن به هدر رفتن هزینه های زیادی که طی ۲۵ سال گذشته برای برقراری سیستم ژنریک صرف شده است مجبور باشیم تا در سال های آینده مجدداً برنامه هایی برای رفع عوارض این تعجیل اجرا نماییم. به همین خاطر و برای جلوگیری از صرف هزینه های بی مورد و تکرار مکرر برخی کارها بایستی قبل از انجام عجولانه طرح تجاری شدن نام داروها با تشکیل جلسات کارشناسی با شرکت کارشناسان مجرب صنعت داروسازی و اعضای هیات علمی دانشگاه ها و وزارت بهداشت در این مورد تصمیم خردمندانه ای گرفته شود تا مجبور نباشیم در آینده تاوان تصمیم های عجولانه را بپردازیم.

۲ـ اگر چنانچه کارخانجات داروسازی و به تبع آنان شرکت های پخش راه نجات خود را در ارایه دارو به صورت چک های طویل المدت و همراه با جایزه دارویی به داروخانه ها (و هم طراز شدن دارو با پفک نمکی و چیپس و بیسکویت) دیده اند چاره کار تعجیل در تبدیل نام دارو از ژنریک به تجاری نمی باشد زیرا تا هنگامی که قدرت اقتصادی مصرف کنندگان رشد نکند تغییر نام دارو دردی را درمان نخواهد کرد. یک راه اساسی حل این مشکل بهبود کیفیت داروها و یافتن بازارهای صادراتی در کشورهای دیگر و صادرات دارو به این کشورها می باشد.

۳ـ نکته مهم دیگری که بایستی قبل از تغییر نام دارو از ژنریک به تجاری مطرح شده و به طور اساسی برای آن چاره اندیشی شود بحث مشارکت سازمان های بیمه گر و تحت پوشش قرار دادن این داروها می باشد زیرا با تغییر سیستم ژنریک به تجاری قطعاً بهای دارو نیز تغییر خواهد نمود و این مساله موجب سردرگمی مصرف کنندگان و داروخانه ها و سازمان های بیمه در تحت پوشش قرار دادن این داروها خواهد شد و تا زمان باز شدن این کلاف سردرگم بیشترین زیان متوجه قشر کم درآمد و آسیب دیده خواهد شد که بیشترین قشر تحت پوشش سازمان های بیمه گر هستند.

۴ـ اگر صنایع داروسازی بخواهند که از این آشفته بازار رقابت غیر صحیح نجات یابند چاره کار در بالا بردن کیفیت داروهای تولید داخل و جذب بیشتر مصرف کنندگان برای مصرف داروی ساخت کارخانه خاص (که در این مورد می توان به برخی داروها و تولیدکنندگان آن اشاره کرد) و نیز یافتن بازار صادرات برای داروهای تولیدی می باشد که این بازارها کم نبوده و سهیم شدن در این بازارها نیاز به مطالعه و بازاریابی فعال در این کشورها دارد.

در آخر اینجانب ضمن تایید موارد مندرج در سرمقاله آقای دکتر سیامک نژاد بر این نکته اصرار می ورزم که تعجیل در تبدیل سیستم ژنریک به تجاری موجب سقوط صنعت داروسازی از سوی دیگر بام خواهد شد و چندی دیگر بایستی مجدداً سرمقاله ای مشابه با سرمقاله ایشان ولی بالعکس نوشت.

با تشکر

دکتر محمود آل بویه

عضو هیات علمی، معاونت غذا و دارو